

færdeles tilſtræffeligt og ſaaledes ſpære de alſaa Statskaſſen i Tilſtød ca. 6000 Kr. Det er den anden Side af Sagen, og jeg tror ikke, at der ved denne Bevægelse og navnlig ikke ved de Voteringer, der fra Folkethingets Side have fundet Sted i denne Sag, har været ſærlig Henſyntagen til dem, der nu holde ſaa stærkt paa den anden Plads, men derimod til de fjernest og ud imod Søen boende Smaaſolk. Dette Andragende har imidlertid ikke været hos Kirkeſtatuſen. Det er gaaet ud fra et nyt Synſpønk. Tidligere er Spørgsmaalet drøftet navnlig mellem kirkeſelige Autoriteter og er os forſaavidt uvedkommende, og jeg har derfor kun ønsket at fremſætte det her og havde naturligviſ ogſaa indhentet Udvalgets Viſtand dertil; thi det bærer jo fuldſtændig ſamme Mand og ſamme Tanke ſom Folkethingets tidligere Stilling, da vi vøterede om denne Sag. Det var ikke abſolut Ordlyden, at det alene ſkulde være en Kirke for Strandhuſene, men Tanken var dog, at man ſkulde have Kirken lagt paa et bekvemt Sted af det ſøndre Diſtrikt af Eltang Sogn. Formelle og andre Grunde have forhindret dette, og jeg forlanger derfor ikke nogen Afſtemning om dette Forſlag. Det er kun min Mening at ville opfordre Miniſteren til hellere at vente med ſin Anvendelse af denne Votering eller den ikke bevilgede Bevilling, han forøvrigt vilde anvende, end at lægge en Kirke paa et Sted, hvor de Vedkommende efter min Beregning ſaae ca. en Fjerdingvei længere end forſødent hver Dag, de ſkulde bruge den fra nu af og i al Ewigheid. Den Fjerdingvei burde de kunne ſpære ſig, ſaa meget mere ſom Beboernes Antal inde ved Kysten er vøret, og det ikke vilde komme nogen af de andre til mindſte Gavn at man lægger Kirken længere bort fra Strandhuſene. Men da diſſe Smaaſolk af Frygt for, at det ſkal gaa ved denne Veilighed ſom ſaa tidt, at de Smaa komme til, at trække det forteſte Straa, fordi de ikke have Talsmænd nok under den hele Forhandling med Autoriteterne, har jeg ønsket det draget frem her. Jeg ſkal gjøre opmærksom paa et Brev, ſom jeg har modtaget, der er ſtillet til en anden Folkeſtingsmand, og ſom meddeler, at Kirkebeſtyrelſen, der har Flertallet i Nørre-Bjært, har udvalgt en Mand fra Strandhuſene, Jakob Anderſen, til tilligemed en Anden at reiſe ſom Deputation til Kirkeſtatuſen, hvor de alſaa ſkulde fremſtille det, ſom om det var Strandhuſenes Beboere, der vare ſtemte for denne Ordning, imedens Kirkeudvalget i Strandhuſene, der beſtaa af 10 Mand, udtrykkelig erklærer, at

den Mand hverken er valgt af Strandhuſenes Beboere eller har noget Mandat til at tale paa deres Begne. Naar ſaadanne Forſøg gjøres for at ſaae Kirken fjernet fra de meſt paatrængende Steder, ſaa kunne Smaaſolk jo nok blive bange for at deres Interesſer ved denne Sag ikke blive varetagne. Men ſaa viſt ſom Thingenes, i alt ſald Folkethingets, Votering ikke ſærlig har taget Sigte paa at komme rige Tiende-Giere til Hjælp, men ſærlig at komme de Smaaſolk til Hjælp, der ligge fjernt fra Sognekirken og ingen Befordringer have, ſaaviſt burde de, der ikke ville have Kirken flyttet ud i Øderkanten af Diſtriktet, støtte denne Beſtræbelse, og alſaa Miniſteren ogſaa opfordres til hellere at lade det vente og ſe at ſaae en Bevilling til denne Sag ſenere end at komme til en Afgjørelſe, der aldrig bliver tilfredsſtillende. Den kan ikke blive tilfredsſtillende for os. Man ſiger, der er faldet en Votering derover: Ja, viſt er det, thi naar en Stormagt ſtaar overfor den Slags Folk og ſiger: Ingen Kirke nogenſinde eller en Kirke der! ſaa ville Folk naturligviſ hellere ſtemme for en Kirke der. Men ſiger man til dem: I have ventet mange Aar, ville I vente nogen Tid endnu, til Sagen bliver ordnet, ſaa ſaae I en Kirke nærmere ved, da ſtemme de Alleſammen for det. Siger man til Nørre-Bjært-Beboerne: I ſaae ingen Kirke, naar I ikke afgive Jord imellem Strandhuſene og Nørre-Bjært, eller ſiger man: Enten afgive I Jord efter indbyrdes Overenſkomſt mellem Strandhuſene og Nørre-Bjært til Kirken, eller Kirken bliver lagt ved Strandhuſene, ſaa ſkulde vi ſe, at da bliver Stillingen en anden. Hvorfor ſkal der opſtilles ſtrængere Alternativer overfor den mere ubemidlede Del af Diſtriktet end overfor de Andre. Derfor har jeg tilladt mig at omtale Sagen ved denne Veilighed, og ſom ſagt, jeg tror, at Flertallet i Udvalget i Virkeligheden deler de ſamme Betragtninger. Jeg har maalt paa Generaſtabsſtorſt Veilængden fra Strandhuſene til Kirkepladsen, den udgjør ca. 4000 Alen, alſaa 8000 Al. frem og tilbage, og det vil alſaa ikke være ligegyldigt, om mellem Trediedelen og Halvdelen af denne Strækning kan ſpæres. Det, der vilde blive ſpæret, vilde vel blive 2500 Al. frem og tilbage.

Ordføreren (Buſt): Naar den ærede ſidſte Taler ikke vil have nogen Afſtemning over denne Sag, forandrer det jo Sagen noget; men jeg føler mig dog ſom Flertallets Ordfører forpligtet til at gjøre nogle Bemærkninger og fremſætte de Grunde, der